

Просторічна лексика

Презентацію підготували:
Яворський Дмитро
Кузьміна Катерина

Просторічна лексика

Просторічна лексика – це лексика, що перебуває на межі літературного вжитку і часто виходить за межі літературної норми.

Просторічна лексика поділяється на такі види:

1) слова, перекручені, спотворені з погляду норм літературної мови: автобуз, булгактер, каклета, калідор, лаболаторія;

Основна причина виникнення таких слів – це складність іншомовних слів для української вимови, оскільки мовний апарат україномовної людини розслаблений, а щоб вимовити, наприклад, те саме «бухгалтер» правильно, треба добре напружуватися.

2) слова з різко зниженим, експресивним забарвленням: ляпати, патякати, босяцюга, п'янюга, дурепа;

Ці слова експресивно сильніші, ніж схожі розмовні, але не настільки сильні, ніж жаргонізми.

3) невмотивовані росіянізми: шиповник, совітуватися, прийомна, водрузили, однофамільниця;

4) вульгаризми – не прийняті в літературній мові лайливі слова, прокльони: пика, морда, хамло, бидло, варнякати, осточортіти.

Просторічна лексика об'єднує:

- слова нелітературні (уживані без дотримання лексичних, граматичних, орфоепічних норм):

сюдою, тудою т. ін.

- слова, яким властивий відтінок зниженості, фамільярності, безцеремонності чи якесь інше негативне забарвлення:

читалка (читальний зал), роздягалка (приміщення для роздягання), роботяга, друзяка, братва, хитрюга, шантрапа.

Основне сфера вживання цих слів — розмовна мова.

Дякую за увагу!